

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

รูปแบบการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ
พ.ศ. 2558 สำหรับผู้โดยสาร
The Forms of Public Relation of the Act on Certain Offences Against
Air Navigation (B.E. 2558) for Passengers

ชวัลณัฐ หงส์วานิชวงศ์ (Chawannut Hongwanitchawong)¹ อภิรดา นามแสง (Apirada Namsang)²
วารารณ เต็มแก้ว (Waraporn Temkaew)³ อรรถพล ม่วงสวัสดิ์ (Attapol Moungsawad)⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษา พระราชบัญญัติ (พรบ.) ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 (2) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร การรับรู้ และความคาดหวังที่จะได้รับการประชาสัมพันธ์ พรบ. ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 และ (3) นำเสนอรูปแบบการประชาสัมพันธ์ พรบ. ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้โดยสารสัญชาติไทยที่เคยเดินทางโดยเครื่องบิน จำนวน 400 คน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม “รูปแบบการประชาสัมพันธ์ พรบ. ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 สำหรับผู้โดยสาร” ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า พรบ. ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2558 เนื้อหาสำคัญของ พรบ. คือ การควบคุมพฤติกรรมของผู้โดยสาร ซึ่งมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง หมวดที่ 1 คือ ความผิดเกี่ยวกับการเดินอากาศและอากาศยาน มาตราที่ 7 - 25 ผลจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง การรับรู้ พรบ.ฉบับนี้ พบว่าการรับรู้ในระดับน้อยที่สุด โดยมีพฤติกรรมชอบใช้สื่อสังคมออนไลน์ จึงเป็นส่วนที่จะนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบการประชาสัมพันธ์ พรบ.ฉบับนี้ ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ (1) ผู้โดยสาร จะต้องเป็นหน่วยงานที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับ พรบ. เช่น สายการบิน สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (2) สื่อ ควรมีการออกแบบใช้รูปภาพร่วมกับข้อความที่เข้าใจง่าย กระชับ ตรงประเด็น (3) ช่องทาง สำหรับการนำสื่อไปยังกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย เช่น สื่อสังคมออนไลน์ และ (4) ผู้รับสาร ประกอบด้วย ผู้โดยสารและประชาชนทั่วไป ทั้งนี้ต้องส่งเสริมกิจกรรมสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ พรบ. ฉบับนี้อย่างต่อเนื่อง และมีระบบการตรวจสอบผลสะท้อนความเข้าใจจากผู้รับสาร

คำสำคัญ การบิน การประชาสัมพันธ์ การรับรู้ ความคาดหวัง พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ
พ.ศ. 2558

¹ นักศึกษาหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบิน สถาบันการบินพลเรือน kiddee_thamdee@hotmail.com

² อาจารย์ กองวิชาอิเล็กทรอนิกส์การบิน สถาบันการบินพลเรือน japirada747@gmail.com

³ ผู้อำนวยการกองวิชาบริหารการบิน สถาบันการบินพลเรือน warapornlung@gmail.com

⁴ อาจารย์พิเศษ กองวิชาบริหารการบิน สถาบันการบินพลเรือน attapolm@yahoo.com

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

Abstract

The objectives of this research were 1) To study THE ACT ON CERTAIN OFFENCES AGAINST AIR NAVIGATION (B.E. 2558) 2) To study the behaviors related to information accessibility, perception, and expectation towards public relation of THE ACT ON CERTAIN OFFENCES AGAINST AIR NAVIGATION (B.E. 2558) 3) To present The Form of public relation of The Act on certain offences against Air Navigation (B.E. 2558). The populations for this research were 400 passengers with Thai nationality who had traveled by air transportation. The research method was proceeded by using questionnaire on “THE FORMS OF PUBLIC RELATION OF THE ACT ON CERTAIN OFFENCES AGAINST AIR NAVIGATION (B.E. 2558) FOR PASSENGERS”. This research was formulated the value of statistics of frequency, percentage and standard deviation. This research found that THE ACT ON CERTAIN OFFENCES AGAINST AIR NAVIGATION (B.E. 2558) was effective on 14 February 2015. The main content of the Act aimed to govern passengers’ behaviors. The content related to governance of passengers’ behaviors which stated in the first part of the Act, section 7-25. As a result, the sample in this research acknowledged the detail of the Act at the lowest level. The behavior in terms of social media was considered to be developed for model of public relation. There are 4 parts; 1) Sender must be the organization who has a stake in the Act, such as airlines, the civil aviation authority of Thailand. 2) Message should be focused on image design with explanation that is easy to understand, precise, correct and relevant 3) Channel was promote the Act to receiver easily, such as social media and 4) Reciever are passenser and all people. So, must be promoted public relations activities involve of the Act continuously and monitoring reflects the understanding of the reciever.

Keywords: Aviation, Public Relation, Perception Expectation, THE ACT ON CERTAIN OFFENCES AGAINST AIR NAVIGATION (B.E. 2558)

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

บทนำ

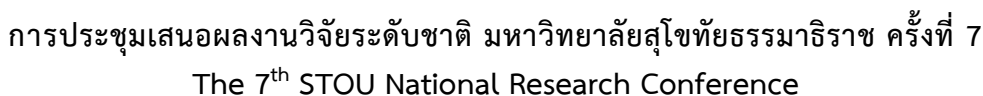
อุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว จากการเติบโตแบบก้าวกระโดดของสายการบิน ทำให้การเดินทางด้วยเครื่องบินเป็นที่นิยม ส่งผลให้ปริมาณเที่ยวบินและจำนวนผู้โดยสารเพิ่มมากขึ้น และเพื่อให้การดำเนินงานด้านการขนส่งทางอากาศเป็นไปด้วย ความเรียบร้อย ปลอดภัยต่อผู้โดยสาร อากาศยาน และผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงมีความจำเป็นต้องมีกฎระเบียบ กฎเกณฑ์ และข้อบังคับ เพื่อใช้กับผู้โดยสาร ผู้ประกอบการธุรกิจการบิน ในการควบคุมความปลอดภัยของผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ให้ปฏิบัติอยู่ในกรอบเป็นไปในทำนองเดียวกัน และเพื่อมิให้เกิดการฝ่าฝืนกฎหมาย ซึ่งมีการกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนไว้ ด้วยเหตุนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงต้องมีการประชาสัมพันธ์สื่อสารกฎหมาย กฎเกณฑ์ และข้อบังคับ ที่ได้รับการปรับปรุงแล้วแก่ผู้โดยสาร เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้โดยสาร เพื่อให้รับทราบโดยทั่วกันว่าการกระทำใดที่ไม่ควรปฏิบัติ หรือหากกระทำแล้วมีความผิด และต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ นับตั้งแต่ พ.ศ. 2521 จนถึงปัจจุบัน พระราชบัญญัติดังกล่าวมีจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับปี พ.ศ. 2521 ฉบับปี พ.ศ. 2538 และฉบับล่าสุด คือปี พ.ศ. 2558 ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ ครอบคลุมต่อการกระทำความผิดอาญาต่อการเดินอากาศในลักษณะต่างๆ โดยระบุไว้ด้วยเรื่องของการกำหนดการกระทำใดที่เป็นความผิดในอากาศยาน และบทกำหนดโทษหลายประการ ตั้งแต่โทษปรับ จำคุก รวมถึงประหารชีวิต พระราชบัญญัติฉบับนี้ช่วยควบคุมให้เกิดความปลอดภัยในการเดินทางทางอากาศ ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยกับสายการบิน ในการให้บริการแก่ผู้โดยสาร (พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ, 2558)

จากเหตุการณ์ที่ผ่านมาผู้โดยสาร อ้างว่าตนเองมีบัตรระบุไว้ในครอบครอง อาจเนื่องด้วยความเข้าใจผิด หรือเพื่อยกข้ออ้างพนักงาน จนพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินจำเป็นต้องแจ้งผู้ควบคุมอากาศยานถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้ต้องยกเลิกเที่ยวบินเพื่อดำเนินการตรวจสอบบัตรระบุใบ ผลจากการสอบสวน ผู้ก่อเหตุกล่าวว่าเป็นเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของตน โดยไม่ได้มีเจตนาก่อเหตุแต่อย่างใด จึงอาจสันนิษฐานได้ว่าผู้โดยสารที่เดินทางทางอากาศ ส่วนใหญ่ไม่ตระหนักว่าการกระทำความผิดของตนอาจขัดต่อข้อกฎหมาย เมื่อเกิดสถานการณ์ที่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับกฎหมายการบิน ก็ไม่อาจแก้ตัวได้ว่า ไม่รู้กฎหมาย และจากที่ผ่านมามีผู้โดยสารกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องหลายราย ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่จะให้เหตุผลว่ารู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือไม่รู้ว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ระบุไว้อยู่ (คมชัดลึก, 2559)

จากปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้และความคาดหวังของผู้โดยสารเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 เพื่อการวิเคราะห์ วางแผน และพัฒนาแนวทางการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารเข้าถึงผู้โดยสารได้มากขึ้น ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติต่อไป

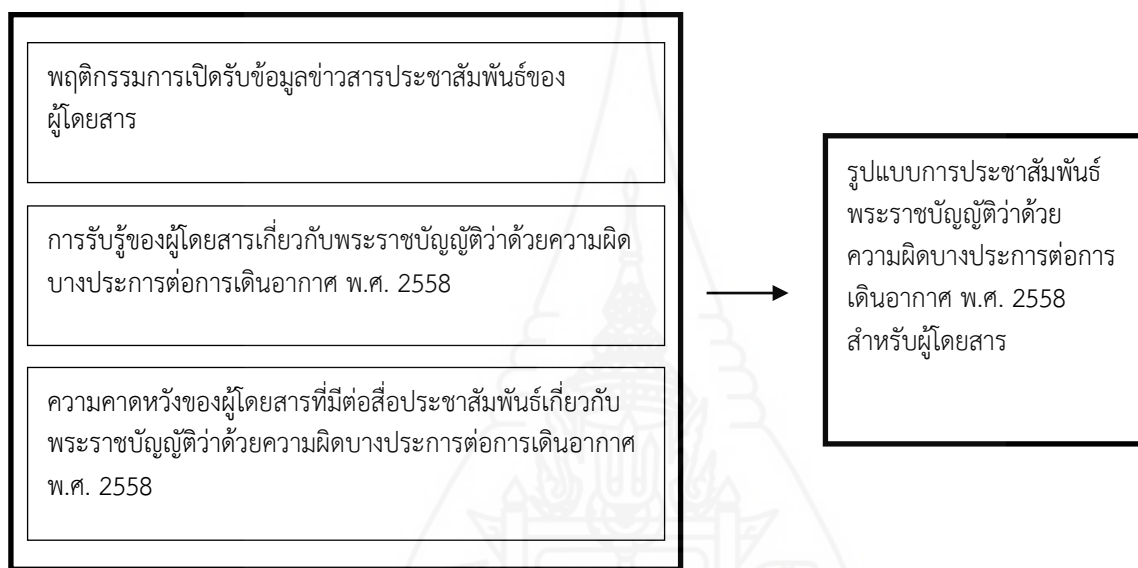
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร การรับรู้ และความคาดหวังที่จะได้รับการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ของผู้โดยสาร
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 สำหรับผู้โดยสาร

การวิจัย “รูปแบบการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 สำหรับผู้โดยสาร” ผู้วิจัยได้มีการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยดังกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method) โดยประชากรที่ศึกษาได้แก่ ผู้โดยสารสัญชาติไทยที่เคยเดินทางโดยเครื่องบินระหว่างปี พ.ศ. 2558 ถึง 2560 จำนวน 119,923,998 คน (รายงานประจำปี บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน), 2559) ซึ่งผู้วิจัยใช้ตารางสำเร็จรูปยามาเน่ ทาโร (Yamane Taro, 1973) หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อประมาณค่าสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง มีการกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 จึงได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 5 ส่วนคือ (1) ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง (2) พฤติกรรมด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไปของผู้โดยสารในแต่ละช่องทางของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร (3) การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ของผู้โดยสาร (4) ความคาดหวังที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 (5) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและหาความสอดคล้องของเนื้อหาของแบบสอบถาม (Index of Item-Objective Congruence: IOC) พบว่า ค่า IOC สูงกว่า 0.60 ทุกข้อ ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้เลย

657

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมทางสถิติ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมทางสถิติ ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. **ลักษณะทางประชากร** กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58 มีอายุระหว่าง 20-30 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.25 มีภูมิลำเนาภาคกลาง ร้อยละ 43 ระดับการศึกษาจบปริญญาตรี ร้อยละ 67.25 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและรับจ้าง ร้อยละ 43.25 มีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 31 และมีประสบการณ์การเดินทางด้วยอากาศยาน 1-3 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 56

2. **พฤติกรรมด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ** ไปของผู้โดยสารในแต่ละช่องทางของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ผ่านสื่อสังคมออนไลน์มากที่สุดโดยมีพฤติกรรมเปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อโซเชียลได้แก่ โทรศัพท์ วิทยุ อยู่บ่อยครั้ง และมีการรับข้อมูลข่าวสาร ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อกิจกรรมต่างๆ ในระดับน้อยลง ตามลำดับ สรุปได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 พฤติกรรมด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสารทั่ว ๆ ไปของผู้โดยสารในแต่ละช่องทางของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

3. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ของผู้โดยสาร

สำหรับการรับรู้ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ผู้วิจัยสามารถสรุปออกเป็น 3 ด้านดังนี้

3.1 **ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร** พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับการเดินอากาศและอากาศยาน ที่เกี่ยวข้องกับผู้โดยสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับการเดินอากาศและอากาศยาน ที่เกี่ยวข้องกับผู้โดยสาร โดยผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ผ่านสื่อมวลชนอยู่ในระดับน้อย และผ่านสื่อต่างๆ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบุคคล สื่อโซเชียล (โทรศัพท์ วิทยุ) สื่อกิจกรรมต่างๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุดสรุปได้ดังภาพที่ 3

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

ภาพที่ 3 ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับการเดินอากาศและอากาศยาน ที่เกี่ยวข้องกับผู้โดยสาร

3.2 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับการเดินอากาศและอากาศยานที่เกี่ยวข้องกับผู้โดยสารนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ทราบว่า พรบ.บัญญัติกล่าวถึงเรื่องอะไร

3.3 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับการเดินอากาศและอากาศยาน ที่เกี่ยวข้องกับผู้โดยสาร ประกอบด้วย มาตราที่ 7 ถึง มาตราที่ 25 ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ไม่ทราบว่า มาตราที่ 7 ถึง มาตราที่ 25 เป็นความผิด โดยเรียงลำดับการรับรู้มาตราจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด ดังนี้ การสูบบุหรี่ หรือใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในเวลาที่ห้ามใช้ หรือนำสิ่งของต้องห้ามขึ้นเครื่องบิน ตามมาตรา 9 จำนวน 198 คน เป็นความผิดมากที่สุด การแจ้งข้อความ หรือส่งข่าวเป็นเหตุให้ผู้อยู่ในอากาศยานตื่นตกใจตามมาตรา 22 จำนวน 163 คน การฆ่าผู้อื่นในระหว่างการบิน ตามมาตรา 16 จำนวน 155 คน การใช้อาวุธ หรือวัตถุอื่นใดฆ่าผู้อื่นในท่าอากาศยาน ตามมาตรา 20 จำนวน 150 คน การตีหรือตีมีแอลกอฮอล์หรือทำให้เกิดความวุ่นวาย ในระหว่างการบิน ตามมาตรา 12 จำนวน 147 คน การใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่น ในระหว่างการบิน ตามมาตรา 10 จำนวน 145 คน การพุดจาละลวนลาม หรือแสดงกิริยาท่าทางลามกอนาจาร หรือกระทำความผิดอันเป็นการมุ่งหมายในทางเพศ ในระหว่างการบิน ตามมาตรา 11 จำนวน 131 คน การยึด หรือเข้าควบคุมอากาศยานโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่น หรือขู่ว่าจะกระทำความอันตรายต่ออากาศยาน ตามมาตรา 17 จำนวน 129 คน การใช้กำลังทำร้าย ผู้ควบคุมอากาศยานหรือเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยาน หรือทำให้เกิดความกลัว ตกใจโดยการขู่เข็ญไม่ว่าจะทำด้วยใช้แรงกายภาพหรือด้วยวิธีอื่นใด ตามมาตรา 13 จำนวน 127 คน การทำร้ายร่างกายผู้อื่นในระหว่างการบิน ตามมาตรา 15 จำนวน 127 คน การใช้อาวุธ หรือวัตถุอื่นใดทำร้ายร่างกายผู้อื่นในท่าอากาศยาน จนได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือทำลายต่ออากาศยานหรือสิ่งอำนวยความสะดวกของท่าอากาศยาน หรืออากาศยานที่จอดอยู่ในท่าอากาศยาน หรือทำให้การให้บริการของท่าอากาศยานหยุดชะงัก ตามมาตรา 19 จำนวน 122 คน การทำให้เครื่องตรวจจับควัน (Smoke detector) หรืออุปกรณ์อื่นใดในอากาศยานที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของอากาศยานไม่ทำงาน ตามมาตรา 9 จำนวน 118 คน การเตรียมการกระทำความผิดตามมาตรา 17-20 ในมาตรา 25 จำนวน 117 คน การทำลายอากาศยานในระหว่างบริการ หรือทำให้อากาศยานในระหว่างบริการเสียหายจนไม่สามารถทำการบินได้ ตามมาตรา 18 จำนวน 116 คน การเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา 15-

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

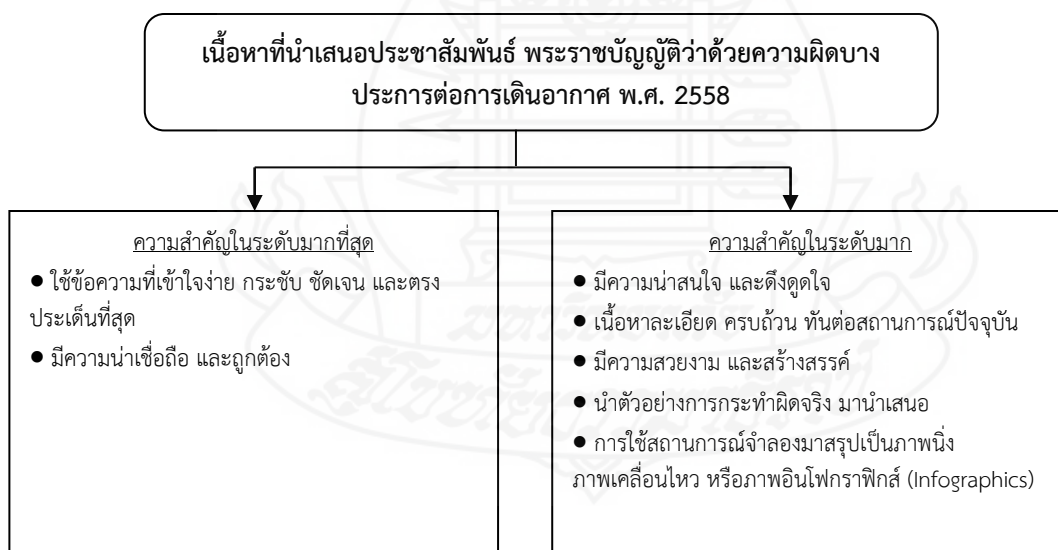
22 ในมาตรา 23 จำนวน 115 คน การพยายามกระทำความผิดตามมาตรา 15-22 ในมาตรา 24 จำนวน 114 คน การฝ่าฝืนคำสั่งผู้ควบคุมอากาศยาน หรือเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยาน ตามมาตรา 7 จำนวน 101 คน การทำลาย หรือทำความเสียหายแก่เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ (Air navigation facilities) หรือทำให้การทำงานของเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศขัดข้อง หรือถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานในระหว่างการบินตามมาตรา 21 จำนวน 100 คน การเข้าไปซ่อนตัวอยู่ในอากาศยาน ตามมาตรา 14 เป็นความผิดน้อยที่สุด จำนวน 85 คน

4. ความคาดหวังที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 สามารถจำแนกออกเป็น 3 ด้านดังนี้

4.1 ความคาดหวังที่ผู้โดยสารสามารถเข้าถึงข้อมูลผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงข้อมูลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Line, Webblog, Facebook, Twitter, YouTube, Slide share, Instagram) ได้ดีที่สุด

4.2 ความคาดหวังรูปแบบที่นำเสนอประชาสัมพันธ์ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คาดหวังรูปแบบที่นำเสนอในการประชาสัมพันธ์โดยใช้รูปภาพพร้อมกับข้อความมากที่สุด

4.3 ความคาดหวังเนื้อหาที่นำเสนอประชาสัมพันธ์ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญของลักษณะแนวทางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้แก่ผู้โดยสาร โดยควรใช้ข้อความที่เข้าใจง่าย กระชับ ชัดเจน ตรงประเด็น มีความน่าเชื่อถือ ถูกต้อง นอกจากนี้เนื้อหาควรมีความน่าสนใจ เนื้อหาละเอียด ครบถ้วน ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสร้างสรรค์ ควรนำตัวอย่างการกระทำผิดจริง มานำเสนอและควรมีการใช้สถานการณ์จำลองมาสรุปเป็นภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือภาพอินโฟกราฟิกส์ (Infographics) โดยผู้วิจัยแบ่งแยกระดับความสำคัญ ดังแสดงในภาพที่ 4

ภาพที่ 4 เนื้อหาที่นำเสนอประชาสัมพันธ์ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

5. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยสรุปการให้ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ดังนี้

(1) ด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นว่า ควรเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ยังคงไม่หลากหลายมากนัก เนื่องจากข้อมูลและสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ มีแสดงให้เห็นในสื่อสาธารณะค่อนข้างน้อย จึงควรมีการนำเสนอและให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ที่ชัดเจนให้แก่ผู้โดยสาร เพื่อที่จะเข้าใจได้ง่ายขึ้น โดยควรเผยแพร่ข้อมูลให้ผู้โดยสารเข้าถึงได้ง่าย เช่น การติดป้ายประกาศให้ผู้โดยสารสามารถอ่านระหว่างการเดินทางขึ้น หรือ มีเอกสารข้อบังคับ หรือกฎหมายเกี่ยวกับการบิน ไว้ประจำที่นั่งของผู้โดยสารเพื่อจะได้อ่านระหว่างการเดินทาง เป็นต้น ซึ่งการประชาสัมพันธ์นั้น ควรทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้โดยสารทราบว่าการใช้อากาศยานมีกฎหมายพิเศษเพิ่มเติมจากกฎหมายปกติทั่วไป

(2) ด้านช่องทางการประชาสัมพันธ์ พบว่า ช่องทางที่สามารถเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างรวดเร็วและทันสมัย ได้แก่ สื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็นช่องทางที่ผู้คนส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงสื่อได้ง่ายที่สุด เช่น Facebook, Line หรือ Youtube เป็นต้น เนื่องจากสื่อดังกล่าวผู้คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจและติดตามตลอดเวลา นอกจากนี้ช่องทางการประชาสัมพันธ์อีกทางหนึ่ง คือ ขอความร่วมมือจากสายการบินต่างๆ และท่าอากาศยาน ให้ช่วยประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญเมื่อมีการกระทำความผิดต่างๆ จะมีบทลงโทษใดบ้างที่ต้องได้รับ

(3) ด้านรูปแบบการประชาสัมพันธ์ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นว่า หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำสื่อประชาสัมพันธ์นั้น สามารถทำเป็นภาพ Computer Graphic หรือ Animation 3D ซึ่งมีความน่าสนใจ สามารถนำมาใช้แทนการถ่ายทำจริงโดยบุคคลจริง เพราะเหตุการณ์บางอย่าง การนำเสนอภาพจริงมากเกินไป อาจเป็นดาบ 2 คม ทำให้คนเห็นภาพ แล้วเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ การเลี้ยงไปใช้เป็น Computer Graphic หรือ Animation 3D ที่เป็นสากล จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ใช้ในการนำเสนอ ประกอบกับ ชาวต่างชาติที่ไม่เข้าใจภาษาไทย สามารถดูภาพแล้วเข้าใจได้ทันที

การทำสื่อประชาสัมพันธ์เป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญ ในการนำเสนอข่าวสารต่างๆ ควรมีการออกแบบที่มีความน่าสนใจ เนื่องจากในยุคสมัยปัจจุบันนี้ หากมีการนำเสนอข้อมูลที่มีความกระชับ ครอบคลุม ดึงดูด และมีการให้ข้อมูลที่สร้างสรรค์ เป็นรูปแบบที่เข้าใจได้ง่าย จะทำให้ผู้คนมีความสนใจมากขึ้น และได้รับการตอบสนองที่ดี อีกทั้งควรมีรูปแบบสำหรับชาวต่างชาติ เพื่อให้ ชาวต่างชาติไม่กระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 เช่น มีภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น หรือภาษาอื่นๆ เป็นต้น

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ฉบับนี้ มีผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนทราบว่ามีความหมายควบคุมการกระทำความผิด และทราบว่าการกระทำความผิดควร หรือไม่ควรทำ แต่ไม่ทราบเรื่องบทลงโทษที่จะได้รับ หากมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น

6. นำเสนอรูปแบบการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 สำหรับผู้โดยสาร

จากผลการวิจัย พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร การรับรู้ และความคาดหวังที่จะได้รับการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ของผู้โดยสารนั้น ผู้วิจัยนำมาสรุปเป็น รูปแบบการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 สำหรับผู้โดยสาร ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ (1) ผู้ส่งสาร (Sender) คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น สายการบิน รัฐบาล ท่าอากาศยาน สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย กรมท่าอากาศยาน เป็นต้น (2) สื่อและเนื้อหา (Message) ควรใช้เป็นรูปภาพร่วมกับข้อความ ที่มีเนื้อหาละเอียด ครอบคลุม ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน เข้าใจง่าย กระชับ ชัดเจน มีความน่าเชื่อถือ ถูกต้อง ตรงประเด็นที่สุด จะสามารถช่วยให้สื่อสารกันอย่างเข้าใจ รวมทั้ง การนำเสนอให้มีความน่าสนใจ ดึงดูดใจ มีความสวยงาม และสร้างสรรค์จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้โดยสารติดตามเนื้อหา นั้น ๆ ได้ และการนำตัวอย่างการกระทำความผิดจริงมานำเสนอ หรือการใช้สถานการณ์จำลองมาสรุปเป็นภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือ ภาพอินโฟกราฟิกส์ (Infographics) (3) ช่องทางในการสื่อสาร (Channel) ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ อาทิ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ ทวิตเตอร์ บล็อก ยูทูบ อินสตาแกรม เป็นต้น ซึ่งเป็นช่องทางที่ผู้คนส่วนมากสามารถเข้าถึงได้ง่ายที่สุดในการสื่อสาร (4) ผู้รับสาร (Receiver) ผู้โดยสารที่เดินทางโดยเครื่องบิน และประชาชนทั่วไป ดังแสดงในภาพที่ 5

ภาพที่ 5 รูปแบบการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558
สำหรับผู้โดยสาร

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง รูปแบบการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 สำหรับผู้โดยสาร ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำผลมาอภิปรายในประเด็นที่สำคัญได้ดังนี้

ด้านพฤติกรรมด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไป ของผู้โดยสารในแต่ละช่องทางของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับข่าวสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Line, Webblog, Facebook, Twitter, YouTube, Slide Share, Instagram, Email) เป็นประจำสอดคล้องกับทฤษฎีการเปิดรับข่าวสาร ซึ่งการเปิดรับข่าวสารจะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละบุคคล โดยบุคคลจะเลือกรับรู้เพียงบางส่วนที่ คิดว่าเป็นประโยชน์ ต่อตนเองตามความรู้สึกนึกคิด ความสนใจ ความต้องการ ความเชื่อหรือทัศนคติของตนเองเป็นหลัก และยังสอดคล้องกับทฤษฎีการรับรู้ของ Klapper (1960) ด้านการเลือกรับหรือสนใจ (Selective exposure or Selective attention) เนื่องจากผู้โดยสารส่วนใหญ่ มีโทรศัพท์มือถือหรือสมาร์ตโฟน (Smartphone) ที่พกพาสะดวก และใช้งานผ่านอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมกับเว็บเบราว์เซอร์ (Web browser) ทำให้ผู้โดยสารสามารถเปิดรับสื่อชนิดนี้ได้อย่างสะดวก ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของ เอมีกา เหมมินทร์ (2556) ประชาชนส่วนใหญ่ใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์โดยเปิดไว้ตลอดทั้งวันมากที่สุด และใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์เฟซบุ๊กมากที่สุด และซึ่งสอดคล้องกับงานของ Donald K. Wright and Michelle Drifka Hinson (2009) and Jim Macnamara and Ansgar Zerfass (2012) ที่สำรวจพบว่านักประชาสัมพันธ์ในออสเตรเลียและยุโรปใช้เฟซบุ๊กมากที่สุด และสอดคล้องกับงานของ ประอร ศรีจันทร์ (2559) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของบริษัท จากสื่อออนไลน์มากที่สุด และเมธิยา ญาณจินดา (2557) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ ผ่านเว็บไซต์บ่อยครั้ง มีความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ ผ่านเฟซบุ๊กเป็นประจำ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์โดยภาพรวมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

สำหรับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับการเดินอากาศและอากาศยาน ที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้โดยสารนั้น พบว่า ด้านช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับการเดินอากาศและอากาศยานที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้โดยสาร ผ่านสื่อต่างๆ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบุคคล สื่อกิจกรรมต่างๆ สื่อโสตทัศน์ (โทรทัศน์ วิทยุ) สื่อมวลชน สื่อสังคมออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้ผ่านช่องทางดังกล่าวอยู่ในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางสื่อต่างๆ น้อยและไม่ต่อเนื่อง จึงทำให้ผู้ใช้โดยสารมีการรับรู้ผ่านช่องทางดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของเอกรินทร์ จงเสรีเจริญ (2558) ที่พบว่า การรับรู้พระราชบัญญัติกฏอัยการศึกของข้าราชการทหารฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นไปได้ว่าข้าราชการทหารสังกัดกองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 ซึ่งส่วนใหญ่โดยเฉพาะข้าราชการทหารชั้นประทวนขาดความรู้ความเข้าใจที่แท้จริงในการปฏิบัติ อีกทั้งยังขาดการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติกฏอัยการศึก รวมทั้งการจัดการประชุม เสวนาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ทำให้กำลังพลขาดความตื่นตัวและความสนใจในเรื่องกฏอัยการศึก และสอดคล้องกับงานของเมธิยา ญาณจินดา (2557) การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการรับรู้เกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับการเดินอากาศและอากาศยาน ที่บังคับใช้เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 ซึ่งเนื้อหาสำคัญของพระราชบัญญัตินี้ คือ ควบคุมพฤติกรรมของผู้โดยสาร เพื่อให้การเดินทางทางอากาศเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและปลอดภัย โดยรวมไม่ทราบว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 บัญญัติถึงเรื่องอะไร และไม่ทราบว่ากระทำความผิดตามมาตราที่ 7 ถึง มาตราที่ 25 ที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ใช้โดยสารว่าเป็นความผิดเป็นไปได้อย่างไร ผู้โดยสารส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจที่แท้จริง ทั้งนี้ เนื่องจากยังขาดการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับการเดินอากาศและอากาศยานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากทฤษฎีการรับรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวหรือไม่ตั้งใจ และมักเกิดการสังสมจากประสบการณ์ โดยธรรมชาติแล้วคนเราไม่สามารถให้ความสนใจกับสิ่งต่างๆ รอบตัวได้หมด แต่จะรับรู้เพียงบางส่วนของแต่ละคนมีความสนใจ และรับรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวไม่เท่ากัน ฉะนั้นเมื่อได้รับสารเดียวกัน ผู้รับสารอาจให้ความสนใจและรับรู้สารแตกต่างกัน ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องควรปรับปรุง การประชาสัมพันธ์ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 สำหรับผู้ใช้โดยสาร ผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ ให้มากขึ้น

ด้านความคาดหวังที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 นั้น จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคาดหวังโดยสามารถเข้าถึงข้อมูลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ได้ดีที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีความคาดหวัง โดยความคาดหวังในตัวบุคคลนั้นเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการ หรือสิ่งที่คาดหวังไว้ เมื่อได้รับการตอบสนองตามความคาดหวังจนได้รับความพึงพอใจ นำไปสู่การเปิดรับสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของเอมิกา เหมมินทร์ (2556) ประชาชนส่วนใหญ่ใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์เนื่องจากทำให้ทราบข่าวสารได้อย่างรวดเร็วมากที่สุด และติดตามข่าวสาร/งาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของประอร ศรีจันทร์ (2559) กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อสื่อประชาสัมพันธ์ของบริษัทในด้านการให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อลูกค้ามากที่สุด เน้นการนำเสนอและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์

นอกจากนี้ความคาดหวังรูปแบบที่นำเสนอประชาสัมพันธ์ มีลักษณะใช้รูปภาพร่วมกับข้อความ ทันต่อสถานการณ์ ปัจจุบัน เข้าใจง่าย กระชับ ชัดเจน ตรงประเด็นที่สุด ควรมีการนำตัวอย่างการกระทำผิดจริง มานำเสนอ หรือการใช้สถานการณ์จำลองมาสรุปเป็นภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือภาพอินโฟกราฟิกส์ (Infographics) ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของประอร ศรีจันทร์ (2559) เน้นการนำเสนอที่ดึงดูดความสนใจ และเน้นการสร้างสรรค์การตลาดที่น่าติดตาม เพิ่มเนื้อหาสาระประโยชน์ และพัฒนารูปแบบ เนื้อหาให้ชัดเจน และสั้นกระชับมากขึ้น รองลงมา เพิ่มเวลาในการนำเสนอ และเพิ่มให้มีรายละเอียดที่สำคัญต่างๆ มากขึ้น และซึ่งสอดคล้องกับงานของพิมพ์วิสาห์ เทียนศรี (2551) ต้องการให้หน่วยงานประชาสัมพันธ์มี

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

การปฏิบัติงานที่รวดเร็วรวมทั้งตอบสนองความต้องการของสื่ออย่างรวดเร็ว นอกจากนั้นข้อมูลที่สื่อต้องการ คือ ข้อมูลที่มีความเป็นปัจจุบันที่สามารถนำมาเผยแพร่ได้ และสอดคล้องกับงานของจุฬารัตน์ ศวธณวงศ์ (2558) ต้องการให้มีการออกแบบเว็บไซต์สังคมออนไลน์ที่เน้นการตอบสนองผู้ใช้งานทุกคน โดยยึดหลักให้เว็บมีความเรียบง่ายในการใช้งาน และชัดเจนไม่ว่าจะเป็นการออกแบบรูปภาพ กราฟิก การใช้สี

สำหรับรูปแบบการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 สำหรับผู้โดยสารนั้น Jim R. Macnamara (2001) ได้กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์นั้นควรเริ่มจากศูนย์ซึ่งจะเป็นกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ซึ่งการเลือกวิธีการประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายด้านทัศนคติ หรือพฤติกรรม ดังนั้น การเลือก และการตัดสินใจ เพื่อนำข้อความส่งไปยังผู้รับสารที่เป็นกลุ่มเป้าหมายผ่านทางสื่อแต่ละประเภทควรเป็นการปฏิบัติงานเพื่อการประชาสัมพันธ์ได้เป็นอย่างดี และในที่สุดจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรูปแบบการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 สำหรับผู้โดยสารประกอบด้วย 4 ส่วน (1) ผู้ส่งสาร (Sender) (2) สื่อและเนื้อหา (Message) (3) ช่องทางในการสื่อสาร (Channel) (4) ผู้รับสาร (Receiver) ซึ่งสอดคล้องกับงานของอภิชัย พุกสวัสดิ์ และกุลทิพย์ ศาสตรระจุ (2556) กล่าวว่าการประชาสัมพันธ์ภายใต้กระแสสื่อสังคมออนไลน์เป็นรูปแบบการสื่อสารที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทุกระดับ ในปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมในงานประชาสัมพันธ์และมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังมีแนวโน้มว่าจะได้รับความนิยมสูงขึ้นในอนาคตมีขอบเขตขยายออกไปกว้างขวางมากขึ้น ทั้งการเปลี่ยนแปลง การดำเนินงานประชาสัมพันธ์ การสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ รวมทั้ง เนื้อหาเพื่อการประชาสัมพันธ์ และรูปแบบการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการประชาสัมพันธ์ ดังนั้น องค์การใดสามารถบริหารจัดการและดำเนินธุรกิจผ่านกลไกการประชาสัมพันธ์ภายใต้กระแสสื่อสังคมออนไลน์ได้เป็นอย่างดี สมาชิกในองค์กรและกลุ่มเป้าหมาย ย่อมเข้าใจ ยอมรับและให้ความร่วมมือสนับสนุน และสอดคล้องกับงานของสุภัค ถาวรนิติกุล (2557) แนวทางการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ แบนเนอร์บนเว็บเพจ โดยใช้สีโทนเย็น ใช้ภาพถ่าย ใช้ตัวอักษรแบบมีหัว จัดองค์ประกอบกราฟิกแบบเรียบง่าย สบายตา สื่อความหมาย สอดคล้องกับรสนิยม มีลูกเล่นที่แปลกตา มีเอกลักษณ์ ทันสมัย ดึงดูดความสนใจ และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย จะสามารถทำให้ผู้โดยสารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบทางการบิน และประเพณี ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ซึ่งจะทำให้การเดินทางทางอากาศเป็นไปด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อยและปลอดภัย และสอดคล้องกับงานของวันวิสาข์ จตุรวรรณ (2556) พบว่า แนวทางปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายมากขึ้น ได้แก่ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจ หรือมีข้อมูลมาสนับสนุนให้ประชาชนเห็นถึงผลประโยชน์ที่แท้จริงของการออกกฎหมายมาบังคับใช้ เจ้าหน้าที่ทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับ พรบ. ต้องมีการเฝ้าระวังในการบังคับใช้กฎหมาย ตรวจสอบจริง เพื่อให้ประชาชนรู้ และปฏิบัติตาม สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับค่านิยมที่ผิดในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสอดคล้องกับงานของKalthom Husaina, et al. (2014) สื่อสังคมออนไลน์กลายเป็นส่วนประกอบสำคัญหนึ่งของพฤติกรรมสื่อสาร และกลายเป็นส่วนสำคัญที่เกือบจะเข้าไปอยู่ในชีวิตประจำวันของทุกคนไปแล้ว นอกจากนี้องค์กรต่างๆ ไม่สามารถมองข้ามสื่อสังคมออนไลน์ได้อีกต่อไป ถือได้ว่า สื่อสังคมออนไลน์นั้นมีอิทธิพลอย่างมาก

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า การรับรู้พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 อยู่ในระดับที่น้อยที่สุด ทำให้ไม่ทราบกฎระเบียบทางการบิน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรพัฒนาแนวทางการประชาสัมพันธ์รวมถึงสื่อประชาสัมพันธ์ผ่านหลากหลายช่องทางการสื่อสารให้แก่ผู้รับสารเพื่อให้เกิดการรับรู้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและนำไปสู่การนำมาปฏิบัติจริงซึ่งการปฏิบัติตามกฎระเบียบนั้นจะทำให้การเดินทางด้วยอากาศยานมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

ข้อเสนอแนะ

สายการบินต่างๆ ควรจะมีการแจ้ง หรือแจกคู่มือเกี่ยวกับกฎหมายความปลอดภัยบนเครื่องบินที่ผู้โดยสารควรรู้ เมื่อมีการซื้อตั๋วเครื่องบิน หรือผู้โดยสารทำการลงทะเบียน ณ เคาน์เตอร์เช็คอิน ออนไลน์เช็คอิน ควบคู่กับการประกาศประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้โดยสารได้รับรู้ข้อมูล และปฏิบัติตามที่ไม่ขัดต่อความผิดของ พรบ.ฉบับนี้ เนื่องจากเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น ผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด คือ สายการบิน ทั้งเรื่องของการเดินทางที่ล่าช้า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตรวจสอบวัตถุต้องสงสัย ค่าจอดอากาศยาน หรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่ตามมา เป็นต้น

รัฐบาลหรือสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นผู้ออกกฎหมาย ควรมีนโยบายให้ผู้ประกอบการสายการบินต้องแจ้งให้ผู้โดยสารทราบถึงกฎระเบียบทางการบิน ในแต่ละช่องทางการสื่อสารต่างๆ เช่น เว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ อีเมล เอกสาร เป็นต้น และรัฐบาล ควรช่วยประชาสัมพันธ์ และควรให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงมากกว่านี้

การประชาสัมพันธ์ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ควรมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์อย่างจริงจังให้มากขึ้น และควรทำอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ หันมาให้ความสำคัญต่อการเผยแพร่ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อผู้โดยสารมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้โดยสารตระหนักถึงความผิดและบทลงโทษที่อาจจะได้รับ และหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องการจะเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ควรมีการเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ถือเป็นช่องทางที่สำคัญอีกช่องทางหนึ่ง ซึ่งเป็นช่องทางที่ผู้คนส่วนมากสามารถเข้าถึงได้ง่ายที่สุดในการสื่อสาร เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจด้านกฎหมาย ให้ผู้โดยสารที่เดินทางทางอากาศพึงปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด และใช้แอปพลิเคชันเฟซบุ๊ก มาเป็นสื่อช่วยในการประชาสัมพันธ์ ซึ่งผู้อ่านสามารถส่งต่อข้อมูลเฟซบุ๊กได้ง่าย และรวดเร็วด้วยการกดเผยแพร่ (share) แต่ทั้งนี้ การเผยแพร่ก็ยังมีความเสี่ยงในการส่งต่อข้อมูล หากเป็นข่าวสารที่เป็นเท็จ ผู้ส่งต่ออาจได้รับความผิดจาก พรบ. คอมพิวเตอร์ได้ และช่องทางการประชาสัมพันธ์ อีกทางหนึ่ง คือ ขอความร่วมมือจากแต่ละสายการบิน และท่าอากาศยาน ให้ช่วยประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558 ผ่านช่องทางสื่อสารต่างๆ โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญ เมื่อหากมีการกระทำความผิด จะมีบทลงโทษที่ต้องได้รับ

เอกสารอ้างอิง

คมชัดลึก. (2558, พฤศจิกายน 18). *พ.ร.บ.การเดินอากาศพ.ศ.2558?!ที่ประชาชนต้องรู้!!*. สืบค้น จาก

<https://goo.gl/vFFwUL>.

เมธิยา ญาณจินดา. (2557). *การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์กับทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา นิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

เอกรินทร์ จงเสรีเจริญ. การรับรู้ของข้าราชการทหารต่อพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 กรณีศึกษา กองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9. *วารสารสารสนเทศ*. ปีที่ 14 ฉบับที่ 2. เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2558: 47.

เอมิกา เหมมินทร์. (2556). *พฤติกรรมการใช้และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

จุฑารัตน์ ศราวุฒวงศ์. (2558). *แนวทางการใช้สื่อสังคมออนไลน์กับงานประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. *วารสารวิจัยสมาคมห้องสมุดฯ*. ปีที่ 8 ฉบับที่ 2. เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2558: 55.

บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน).(2560). *รายงานประจำปี บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) 2559*. กรุงเทพมหานคร (อ็ดสำเนา).

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

- ประอร ศรีจันทร์. (2559). การเปิดรับสื่อ ความพึงพอใจ และความคาดหวังของลูกค้ายที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ บริษัทสหการ ประมูล จำกัด (มหาชน). (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการสื่อสาร). มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร.
- พิมพ์วิสาข์ เทียนศรี. (2551). การรับรู้และความคาดหวังของนักหนังสือพิมพ์ด้านเศรษฐกิจต่อการประชาสัมพันธ์ขององค์กรที่ปรึกษา ฯ ระดับ "บิ๊กโพร์" ในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการสื่อสารองค์กร) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย.(2558). พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2558, จาก <https://goo.gl/YSGOqw>.
- สุภัค ถาวรนิติกุล. (2557). การศึกษาแนวทางเพื่อพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ของคณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. ปีที่ 7 ฉบับที่ 2. เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม: 1137.
- อภิรักษ์ พุกสวัสดิ์ และกุลทิพย์ ศาสตรระจุ. (2556). การประชาสัมพันธ์ภายใต้กระแสสังคมออนไลน์. วารสารการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา. ปีที่ 6 ฉบับที่ 2: 24.
- Donald K. Wright., & Michelle Drifka Hinson., (2014). An Updated Examination of Social and Emerging Media Use in Public Relations Practice: A Longitudinal Analysis Between 2006 and 2014. *Public Relations Society of America*, Public Relations Journal Vol. 8, No. 2. ISSN 1945-4604.
- Jim Macnamara., & Ansgar Zerfass., (2012). Social media communication in organizations: The challenges of balancing openness, strategy, and management. *International Journal of Strategic Communication*. 6(4), 287-308.
- Jim R. Macnamara., (2001). *PR Metrics-Research for Planning & Evaluation of PR & Corporate Communication*. Retrieved from <http://www.pria.com.au/sitebuilder/resources/knowledge/files/102/prmetricspaper.pdf>
- Kalthom Husaina, Aida Nasirah Abdullaha, Mastura Ishakb, Mohd Fauzi Kamarudina, Anidah Robania, Mohaida Mohinc, et al (2014). A Preliminary Study on Effects of Social Media in Crisis Communication from Public Relations Practitioners' Views. *Procedia-Social and Behavioral Sciences* 155, 223-227.
- Klapper, J.T. (1960). *The effect of mass communication*. New York: The free press.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row Publication.